

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 9 grudnia 1921 r.
sygn. akt III Rw 1070/21**

Strona nie może zarzucać sądowi odwoławczemu, że nie przesłuchał świadka, jeżeli sama o to przesłuchanie nie wniosła.

Sąd Najwyższy jako sąd rewizyjny
pod przewodnictwem sędziego Sądu Najwyższego dr Cieszyńskiego,
a w obecności sędziów Sądu Najwyższego Błonarowicza i dr. Sieradzkiego jako
sędziów,
w sprawie Antoniego Zięby w Krzeszowicach, powoda, zastąpionego przez
adw. dr Weinhebera,
przeciw Stanisławowi i Mariannie małżonkom Ochmańskim w Krzeszowicach,
pozwanym, zastąpionym przez adwokata dr. Rzymkowskiego,
o unieważnienie umowy kupna-sprzedaży,
z powodu rewizji powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie jako sądu
odwoławczego z dnia 9 kwietnia 1921 r., sygn. akt Bc II 50/21, którym na odwołanie
pozwanego zatwierdzono wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 18 września
1920 r., sygn. akt Cg XI 285/20,
na posiedzeniu niejawnym orzekł:

nie uwzględnia się rewizji i powód winien zapłacić pozwanym koszty odpowiedzi
rewizyjnej w kwocie 1.294 marek polskich w dniach czternastu, pod rygorem
egzekucji.

Uzasadnienie

Powód domaga się rewizji zatwierdzającego wyroku sądu odwoławczego
z przyczyn w § 503 pkt 2, 3 i 5 k.p.c.¹ wymienionych, jednak niesłusznie.

Powód w odwołaniu od wyroku sądu pierwszej instancji nie zarzucił
niedokładności rozprawy, nie twierdził, jakoby świadek Wincenty Pięta został
niedokładnie przesłuchany, nie postawił wniosku o przesłuchanie rzeczonego
świadka w postępowaniu apelacyjnym, przeciwnie, napiętnował zeznanie tego
świadka jako niewiarygodne, nie może zatem obecnie się żalić, że Sąd Apelacyjny
świadka Wincentego Pięty nie przesłuchał. Przyczyna rewizyjna z § 503 pkt 2 k.p.c.
zatem nie zachodzi.

¹ Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach
spornych (Procedura cywilna), Dz.U.P. 1895 poz. 113.

Wytknięte w rewizji jako sprzeczne z aktami przyjęcie Sądu Apelacyjnego, że pozwani nie dopuścili się świadomego wyzysku niemoralnego przez zawarcie kontraktu z powodem, nie dotyczy przesłanki faktycznej, lecz jest zapatrywaniem prawnym Sądu Apelacyjnego, które ze stanowiska przyczyny rewizyjnej z § 503 pkt 3 k.p.c. zaczepionym być nie może.

Ocena sprawy pod względem prawnym przez Sąd Apelacyjny jest bez zarzutu i wywody rewizji nie są w stanie w niczym wzruszyć zasadności pobudek zaczepionego wyroku. Dla uniknięcia powtórzeń wystarczy odesłać rewidującego do wyczerpujących i trafnych pobudek wyroku Sądu Apelacyjnego.

Nieuzasadnionej rewizji nie należało zatem dać miejsca.

Orzeczenie o kosztach odpowiedzi rewizyjnej polega na przepisach §§ 41 i 50 k.p.c.

[Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (austr. k.p.c.): § 41, 50, 503 pkt 2, 3 i 5.]